

Treća nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2010.

Jasen Boko

KAKO JE ANDEO DOBIO KRILO

Lutkarska igra po motivima filipinske narodne priče

Lica:

MJESEC

GRGA - MALI ANĐEO

HRAST

ZEC

MEDVJED SPORI

LEPTIR

MAMA JEŽICA S DVA MALA JEŽA

CVIJET

PAUK

1.

(Pozornica prikazuje uspavanu šumu, vide se samo obrisi Hrasta. Noćno nebo prošarano zvijezdama. Izlazi Mjesec koji pjeva uvodni song. Odjednom odnekud doplovi oblačak, na njemu obris djeteta ili nečeg sličnog. Polako se osvjetjava pozornica i vidi se da je na oblaku Mali Anđeo, kojem nedostaje jedno krilo. Tužan je, promatra svijet u koji je stigao. Negdje na polovici songa ostaje samo melodija kao podloga i Anđeo stidljivo doziva u mraku.)

MJESEC: Gasi se dan
I zvijezde se pale,
Dolazi san,
Životinje zaspale.
Šuma sad sniva
Pod plaštem mraka,
Sve tiko biva
Bez sunčevih zraka.
Visinu orao sanja,
Cvjetovi spavaju tiko,
Šumori tek pjesma granja,
Svijet se u snove zanjih'o.
Umorni sanjaju snove,
U bolje se nadaju sutra
I maštaju svjetove bolje,
Kroz njih će putovat' do jutra.

ANĐEO: Hej, prijatelji, čujete li me? Prijatelji? Jeste li tu negdje?

(Tišina. Oblak se zaustavi. Anđeo tiko plače.)

ANĐEO: Izgubio sam se, sam se... Heeeej, ima li koga?

(Tišina. On pokušava razviti krila, poletjeti s oblaka, ali sa samo jednim krilom to mu nikako ne uspijeva.)

MJESEC: Hej, dječače... Anđele... Što ti je?

ANĐEO: Izgubio sam u igri krilo, ne mogu se vratiti prijateljima... Oblak me donio ovamo i sad sam sâm...

(Plače.)

MJESEC: Nemoj plakati, pričekaj jutro. Stigao si u Dobru šumu, ondje će ti pomoći.

(*Oblak kreće dalje.*)

ANĐEO: Stani, gdje ćeš opet, preumoran sam, ne mogu više.

(*Krećući se, oblak dolazi do Hrasta, uz same njegove grane. Mali Anđeo premješta se u krošnju, Hrast se promeškolji.*)

ANĐEO: Ostat ču ovdje, ne mogu dalje... Umoran sam...

(*Namješta se za spavanje. Mjesec nastavlja pjevati uvodni song kao uspavanku za Andela.*)

2.

(*Mjesec nestaje, polako sviće. Jutro, šuma se budi. Zvukovi buđenja: ptice, zvijeri, životinje. Glazba. Pauk ulazi prvi, nešto skuplja u malu bocu. Mama Ježica s djecom ježićima prođe preko pozornice.*)

JEŽICA: Dobro jutro, Pauče. Kako si?

PAUK: Gledaj svoja posla, što te briga kako sam....

MALI JEŽEVİ: Mama, žedni smo!

JEŽICA: Idemo, djeco, moramo naći vodu.

(*Izlaze sa scene, Pauk nastavlja svoj posao. Cvijet se polako otvara.*)

CVIJET: Dobro jutro, šumo.

(*Rasteže se, zijeva. Zec uleti na scenu, Pauk brzo skrije svoju bočicu.*)

ZEC: Hej, Pauče, dobro jutro.

(*Pauk nešto nerazgovijetno promrmlja.*)

ZEC: Opet nešto radiš samo za sebe? Za sebe?

(*Pauk opet nerazgovijetno promrmlja. Zec istrči izvan scene pa se vrati natrag po svog prijatelja Medu Sporog, koji polako dolazi iza njega; Zec uvijek napravi tri kruga dok Medo napravi korak.*)

ZEC: Hajde više, Spori, kasnimo!

MEDO: A gdje kasnimo?

ZEC: Pa nema veze gdje, ali kasnimo, s tobom uvijek kasnim.

MEDO: A kamo nam se žuri?

ZEC: Nikamo, ali nam se žuri, ne vidiš li kako smo spori, daj požuri. Požuri!

MEDO: Aha... (*Zijeva i rasteže se, ne ubrzava korak. Zagleda se u nebo. Odmahuje glavom.*)

ZEC (trčeći oko njega): Hajde više, pomakni se, Spori!!! Pomakni se!

MEDO: Nigdje ni oblačka... Ni danas neće biti kiše.

ZEC: Kao ni jučer, ni prošlog tjedna, ni prošlog mjeseca. Suša! Suša.

MEDO: Daj, uspori malo, praviš mi propuh, prehladit će se.

ZEC: Ne mogu, ja sam Zec, a mi zečevi smo strašno brzi, znaš... Strašno brzi.

MEDO: Ali, ne žuri nam se, nikamo nam se ne žuri, čuješ li...

(*Dolaze do starog Hrasta.*)

ZEC: Hej, dobro jutro Hrastu, kako si danas, stari? Kako si?

HRAST: Dobro vam jutro, djeco moja. Žedan sam, žedan.

ZEC: Spori, evo jednog još sporijeg od tebe, hihihih...

(*Zec izleti sa scene, Pauk i dalje radi nešto samo za sebe. Medo se obrati Hrastu.*)

MEDO: Dobro jutro, stari Hrastu, kako si?

HRAST: Žedno, kako bih bio, nego žedno...

MEDO: Past će kiša, mora pasti, uvijek padne...

HRAST: Leptir je već odletio tražiti oblake...

(*Vrati se Zec.*)

ZEC: Gdje si, Spori, još si se i zapričao, zakasniti ćemo. Zakasniti ćemo!

MEDO (zijeva): Spava mi se!

ZEC: Spavao si cijelu zimu, daj, požuri! Požuri.

MEDO: Zima je bila kratka i jako davno. Sad je ljeto, znaš kad je bila zima.

ZEC: Daj, spavalice, požuri! Požuri!

HRAST: Žurite nekamo?

MEDO: On žuri...

HRAST: Hej, ubrzani, kako si, opet žuriš?

ZEC: Šuti, zakasnit ćemo.

HRAST: A gdje kasnite?

ZEC: Pa...

MEDO: Hajde, reci im, gdje to kasnimo? (*Zijeva.*)

ZEC: Mislim... Kako gdje kasnimo?

HRAST: Pitam: gdje? Kamo vam se žuri?

ZEC: Pa žuri nam se... ovaj... u jutarnju šetnju! U šetnju!

MEDO (uzdahne): Eto...

ZEC: Požuri, gubimo vrijeme. Vrijeme!

(*Izlaze, Zec žurno, Medo sasvim polako. Dolijeće Leptir.*)

HRAST: Leptiru, jesи ли gdje video oblak?

LEPTIR: Nijedan, baš nijedan... Letio sam visoko, putovao daleko, ništa, ni traga oblacima i kiši.

HRAST (duboko uzdahne): Uf... Šuma će stradati...

LEPTIR: Idem dalje tražiti oblake! Što će drugo...

(*Odleti.*)

(*Hrast ostaje sam sa Cvijetom.*)

CVIJET: Dobro jutro, starče, kako si?

HRAST: Dobro, a ti?

CVIJET: Nedostaje mi voda. Teško je mirisati kad si žedan.

HRAST: Past će kiša, uskoro, mora pasti.

(*Pokraj njih prolazi Pauk, obavljajući svoj samoživi posao. Vraćaju se Zec i Medo, prvi trkom, drugi polako.*)

CVIJET: Dobro jutro, Pauče!

PAUK (promrmlja nešto nerazgovijetno): Mmmmm... Da, baš je dobro...

MEDO: Opet je mrzovoljan...

PAUK: Kako ne bih bio? Ima li što dobro?

HRAST: Pa ima, živi smo i zdravi. Nije najbolje, ali je dobro.

ZEC: I bit će! Bit će dobro

PAUK: A-ha, da ne bi...

HRAST: Past će kiša, ne brini...

PAUK: Da, da, svakako... Idem plesti novu mrežu i skupljati svoju rosu.

ZEC: Za sebe!?

PAUK: A nego, za koga bih trebao skupljati? Možda za vas... Ma dajte...

(*Cvijet glasno uzdahne.*)

CVIJET: Sanjao sam noćas kišu.

HRAST: Svi je sanjamo...

PAUK: Samo vi sanjajte, idem ja.

CVIJET: Ja ču pititi sunce. I čekati kišu!

(*Vrati se Leptir, stane pod Hrastom.*)

LEPTIR: Ništa, ni traga oblaku!

HRAST: Znam...

(*Uzdahnu.*)

(*Počinje song, životinje se vraćaju jedna po jedna, kako bi sudjelovale u pjesmi.*)

(*Song.*)

ŽEDNA ŠUMA

Ni oblačka, nigdje kiše,
Žedna zemlja, suho lišće
Crno nam se šumi piše,
Žeđ nas muči i pritišće.
Ne padne li skoro kiša
I natopi zemlju žednu
Šuma postat će sve tiša...

Što trebamo? Kišu jednu!
Padni kišo, vodu daj nam,
Voda šumi sada treba,
Padni kišo, snagu daj nam,
Dosta nam je vedrog neba.
Umrijet čemo, svisanut čemo
Crknut čemo, svenut čemo,
Vodu sanjam, maštam vodu
Vodu, vodu, daj nam vodu!
Pčela posvud vodu ganja,
Hrast se kiši sutra nada,
Orao tek oblak sanja,
Zec i medo, šaka jada...
Padni kišo, vodu daj nam,
Voda šumi sada treba
Padni kišo, snagu daj nam
Dosta nam je vedrog neba.

(Zastanu, gledaju u nebo. Ništa!)

HRAST: Na posao, na posao, ne tugujmo, idemo, treba raditi! Rasporedite se kao i jučer, svatko na svoju stranu svijeta, i tražite oblak, vodu, lokvu, potok, bilo što.

LEPTIR: Ja ču na sjever!

ZEC: Ja na jug! Jug!

CVIJET: Ja ču... ostati ovdje...

MEDO: Ja na istok.

(Svi kreću u istom pravcu.)

HRAST: Heeej, kamo čete?

(Svatko istodobno izvikuje svoju stranu svijeta.)

HRAST: Pa zašto ste onda svi krenuli na istu stranu?

LEPTIR, ZEC, CVIJET, MEDO (*graja, istodobno*): Jug... Sjever... Zapad... Istok... Nemaš pojma... Ovo je zapad... Nije nego je jug... Istok... Sjever...

HRAST: Dosta! Gdje je istok?

(Svi pokažu u pravcu odakle su krenuli.)

HRAST: A zapad?

(Svi opet pokažu na istu stranu.)

HRAST: Uf! Nemate pojma. Koliko ima strana svijeta?

LEPTIR, ZEC, CVIJET, MEDO (viču istodobno): Tri! Osam! Pet! Jedanaest! Šest!

HRAST: A joj... Na kojoj strani svijeta izlazi sunce?

LEPTIR: Sjever!

ZEC: Jug!

CVIJET: Zapad!

MEDO: Istok!

ZEC (djeci): Na kojoj strani svijeta izlazi sunce?

LEPTIR: Sjever!

ZEC: Jug!

CVIJET: Zapad!

MEDO: Istok!

HRAST: Sunce izlazi na istoku!

MEDO: Ja sam u pravu, ha!

HRAST: A na kojoj strani svieta zalazi?

LEPTIR: Sjever!

ZEC: Jug!

CVIJET: Zapad!

MEDO: Istok!

HRAST: Pa na zapadu, naravno.

CVIJET: Jesam li vam rekao, jesam li vam rekao!!!

HRAST: Sunce izlazi na istoku, zalazi na zapadu, sjever je na onoj strani gdje je na mojoj kori mahovina, a jug je tamo gdje je sunce u podne. Sad znate?

SVI: Znamo, znamo!

HRAST: Hajdete sada, svatko na svoju stranu.

(*Svi opet krenu na istu stranu, izvikujući svoju stranu svijeta.*)

HRAST: Stanite. Što sam rekao?

CVIJET: Zapad, tamo gdje sunce zalazi.

MEDO: Istok, tamo gdje sunce izlazi.

ZEC: Jug, tamo gdje je sunce u podne.

LEPTIR: Sjever-mahovina!

(*Gledaju oko sebe, u nebo, u sunce, traže mahovinu. Odlaze napokon svatko na svoju stranu, ponavljajući.*)

CVIJET: Zapad, tamo gdje sunce zalazi. Ja ču... ostati ovdje...

MEDO: Istok, tamo gdje sunce izlazi.

ZEC: Jug, tamo gdje je sunce u podne.

LEPTIR: Sjever-mahovina!

HRAST: Uf...

PAUK: Vi i vaše zajedništvo, samo gubite vrijeme. Budale!

(*Skriva svoju dragocjenu bočicu i zatim izlazi. Ostaju samo Hrast i Cvijet.*)

CVIJET: Vruće mi je, sklonit ču se u hlad.

HRAST: Zatvori se. Čut ćeš kad se naši vrate.

(*Cvijet zatvara latice. Hrast sam.*)

HRAST: Proživio sam više od sto godina, najstariji sam u cijeloj šumi... Pamtim šumu kad je još bila mlada, ali ovakvu sušu nikad nisam doživio... Gledao sam i požare i poplave, i suše i oluje, prijetile su nam i drvosječe i gromovi, ali ovako teško nikad nije bilo... Ne padne li uskoro kiša, nestat ćemo svi zajedno. Suha je zemlja, oni osjetljiviji već umiru, dolaze nam teški dani..

(*Vraća se Ježica s mladima.*)

JEŽIĆI: Mama, žeeeeedni smo.

JEŽICA: Tražim vodu djeco, tražim.

(*Otvara se cvijet.*)

CVIJET: Dođite maleni, na mojim je laticama ostalo malo rose, ja mogu bez nje.

(Ježići pokušavaju dohvatići rosu s latica, no to im je nedovoljno.)

JEŽIĆI: I dalje smo žedni, mama...

HRAST: Dođite, sklonite se u hlad pod mojim granama, ja će vas zaštiti od sunca, možda duboko u mom korijenu nađete malo vode...

(Ježica je uz nemirena. Odjednom u korijenu Hrasta nailazi na bocu rose koju je Pauk skrio za sebe.)

JEŽICA: Hej, pogledajte što sam našla. Paukova bočica! Puna je rose!

JEŽIĆI: Mama, daj nam piti!

JEŽICA: Ne, ne smijem, ovo nije naša voda. Tuđe se ne smije dirati.

JEŽIĆI: Ali, mi smo žedni, mama.

HRAST: Daj im da se napiju, ja će razgovarati s Paukom kad se pojavi. Djeci je voda potrebnija nego njemu. Osim toga, ima on još takvih skrivenih bočica.

JEŽICA: Ali...

HRAST: Daj im!

(Ježići halapljivo piju vodu iz Paukove bočice.)

JEŽIĆI: Hvala ti...

(Jedna za drugom vraćaju se životinje koje su otišle u potragu.)

MEDO: Istok, tamo gdje sunce izlazi. Ništa, baš ništa.

ZEC: Jug, tamo gdje je sunce u podne. Suho, sve je suho!

LEPTIR: Sjever-mahovina! Pustinja. Nema ničeg.

CVIJET: Ništa ni na zapadu... mislim...!? Što ćemo sad?

HRAST (duboko uzdahne): Čekati!

MEDO: Meni se spava.

Legne pod Hrast i zaspi. Najednom, odozgo padne kap vode na leptira. Pa još jedna.

LEPTIR: Hej? Što je to? Kap! Osjetio sam na krilu kap vode! Pada kiša?!

HRAST: Ma kakva kiša kad je vedro!

LEPTIR: Evo opet, kap! Osjetio sam! Idem javiti svima u šumi, dolazi kiša...

CVIJET: Kiša, dolazi kiša?

HRAST: Čekajte, čujem nešto!

(*Zašute, slušaju, prvo tiko, zatim sve glasnije, čuje se kako netko plače.*)

HRAST: Čujete?

ZEC: Čujem! Netko plače! Hej, tko je to?

HRAST: Gore je, sjedi na meni!

MEDO: Tko je to?

(*S vrha Hrasta, dotad nevidljiv, spušta se Mali Anđeo. Odmah se vidi da mu nešto nedostaje, ima samo jedno krilo!*)

LEPTIR: Tko si ti?

HRAST: Nemoj plakati, rastužuješ me...

ZEC: Bježimo, to je čovjek. Čovjek! Panika!

(*Zec se rastrči na sve strane, uspaniči se. Pobjegne izvan scene. Šumski se stanovnici nakratko preplaše.*)

CVIJET: Joooj, pogledajte kako je lijep...

LEPTIR: Zašto plačeš? Što ti se dogodilo?

HRAST: Tko si ti?

ANĐEO: Ja sam Mali Anđeo. Grga! (*Opet se rasplache.*) Pa vidite i sami što mi se dogodilo, izgubio sam krilo, ne mogu se vratiti na nebo! Gledajte!

(*Pokušava poletjeti, uspije se samo malo podignuti od zemlje, a onda opet padne.*)

HRAST: Kako si izgubio krilo?

ANĐEO: Igrao sam se u oblacima s prijateljima, zapeo sam u jednom oblaku i izgubio krilo. Doplovio sam noćas na oblaku do tebe, Hraste, zavukao se u tvoju krošnju i spavao dosad. Kako će se vratiti na oblake? (*Šmrca.*)

JEŽICA: Drugi anđeli doći će po tebe, pomoći će ti.

ANĐEO: Nitko nije video što mi se dogodilo, sad sam ostao sam, na zemlji. (*Plače.*)

LEPTIR (Hrastu): Moramo mu pomoći.

CVIJET: Nemoj plakati, Anđele, nemoj, molim te!

SVI: Nemoj plakati, Anđele! Nemoj!

HRAST: Ne plači, pomoći ćemo ti. Primit ćemo te u šumu, živjet ćeš s nama!

CVIJET: Čuješ, Andjele, nemoj plakati, živjet ćeš s nama, naći ćeš ovdje prijatelje.

ANĐEO: Ali moje je mjesto na oblacima, ne u šumi.

HRAST: Mjesto nam je tamo gdje nam je dobro, gdje smo okruženi prijateljima.

ANĐEO: Moji su prijatelji na nebu. (*Plače.*)

HRAST: Uf...

LEPTIR: Mi smo ti prijatelji, vidjet ćeš koliko nas je. Čekaj! (*Razleti se uokolo, doziva.*) Hej, prijatelji, svi ovamo, brzo. Šuuuumo, dolazi ovamo...

(*Medo se probudi od vike, na scenu se vrati Zec.*)

ZEC: Je li opasan? Opasan? Gdje si ti, Spori, opet si zaspao? Što se dogodilo?

MEDO: Molim? Što? Tko je vikao? Što je bilo?

(*Vraća se Pauk.*)

PAUK: Zašto me ne pustite plesti mrežu. Zašto vičete?

MEDO: Leptiru, što ti je?

ZEC: Nije čovjek?

MEDO: Tko je ovo?

ZEC: Kakva si ti životinja? Životinja?

PAUK: Samo nam je ovaj trebao...

ZEC: On plače!

MEDO: Tko si ti?

LEPTIR: Dobili smo novog prijatelja!

ANĐEO: Ja sam Mali Andeo. Grga! Drago mi je!

CVIJET: Grga, kako lijepo ime.

(*Andeo se opet rasplače.*)

ANĐEO: Vi ste tako dobri, ali mi ne možete pomoći.

MEDO: Zašto plače?

ZEC: Ljudi, brzo, on plače, hej, što je bilo? Što je bilo?

LEPTIR: Dobili smo novog prijatelja, Grgu!

CVIJET: Ali, Grga je tužan.

PAUK: Pa zašto bi netko i bio veseo...

HRAST: Izgubio je krilo, ne može se vratiti na nebo.

(*Svi uglas, viču, tuguju, cvrkuću, zuje i šume lišćem. Šumor glasova, panika!*)

CVIJET: Što ćemo učiniti?

MEDO: Kako ćemo mu pomoći?

ZEC (*neurotično trči unaokolo*): Upomoć, moramo ga spasiti, moramo ga spasiti!
Spasiti!

CVIJET: Pomognimo mu, pomognimo!

LEPTIR: Odnesimo ga na nebo, na oblake!

HRAST: Dosta! Tišina! Nećemo mu pomoći panikom i vikom!

(*Šuma se smiruje, svi se skupljaju oko Hrasta.*)

SVI: Reci, mudri Hraste, kako ćemo mu pomoći? Reci, reci!

HRAST: Tišina, da razmislim.

(*U tišini čuje se samo Mali Anđeo koji plače.*)

CVIJET: Sad smo i mi tužni.

JEŽ: Nemoj plakati, Grgo, nemoj, molim te.

HRAST: Moramo mu pomoći. Znam! Ako ga uhvatimo svi zajedno i odbacimo jako visoko, možda uspije odletjeti i dohvatići oblak.

PAUK: Mo'š mislit!

SVI: Odbacimo ga, odbacimo. Bravo Hraste!

(*Hvataju svi zajedno Grgu, kako tko može i pokušavaju ga baciti visoko. Samo Pauk ostaje sa strane. Odbace ga, on se kratko zadrži u zraku, a onda padne. Pokušavaju ponovno i ponovno. Treći put anđeo padne i jaukne.*)

ANĐEO: Joooj! Nemojte mi više pomagati, molim vas, nemojte!

PAUK: Eto, baš ste mu pomogli...

HRAST: Stanite, nećemo mu ovako pomoći.

ZEC: Smislimo nešto bolje, smislimo nešto bolje! Nešto bolje! Smislimo!

(*Svi stanu. Tišina. Andeo opet plače, čekaju novi Hrastov prijedlog.*)

MEDO: A da kriještimo, vičemo i zovemo?

CVIJET: Zaista!

ZEC: Možda njegovi prijatelji, drugi andeli čuju naš glas, ako zazovemo svi zajedno?

SVI: Može. Može. Pjevajmo. Vičimo! Dozivajmo! Klikćimo. Zovimo!

PAUK: E, to će vam pomoći...

HRAST: Pauče, ti moraš baš u sve sumnjati?

PAUK: Ma da, pomoći ćete mu...

HRAST: Pokušajmo svi zajedno.

(*Svi počnu vikati, dozivati, kriještati, opći kaos!*)

HRAST: Stanite! Moramo biti složni! Svi zajedno! Na tri! Jedan. Dva...

(*Neke životinje opet počnu dozivati.*)

HRAST: Hej, na tri, rekao sam na tri. Tko ne zna brojiti do tri?

(*Tišina.*)

HRAST: Dobro, bez brojanja! Zovite andele! Sad!

(*Opće dozivanje, cvrkutanje, kriještanje, civiljenje, mumljanje. I opet opći kaos, koji traje neko vrijeme. Svi se upinju iz petnih žila. Onda zamuknu. Osluškuju tišinu.*)

ZEC: Čujete li što? Čujete li?

HRAST: Tišina!

PAUK: Eto, rekao sam vam...

(*Osluškuju. Nema odgovora, tišina. Onda se začuje tihu plač andela Grge.*)

MEDO: Neće ići ni ovako...

ZEC: Hraste, smisli nešto. Ja sam brz, ali ti si pametan! Pametan si!

HRAST: Razmišljam!

(U tišini Pauk u korijenu Hrasta traži skrivenu bočicu. Shvati da je prazna.)

PAUK: Hej, gdje je moja rosa? Lopovi! Tko je ukrao moju rosu?

LEPTIR: Ti baš moraš uvijek misliti samo na sebe?

PAUK: Tko je ukrao moju zalihu rose?

HRAST: Ja! Dao sam je malim ježevima da je popiju, bili su žedni!

PAUK: A ja? Kao da ja nisam žedan? To je bila moja voda!

HRAST: Ne možeš živjeti sam, dio si šume i moraš dijeliti s nama, i dobro i loše!

PAUK: Ukrali ste mi vodu!

ZEC: Pa djeca su je popila, njima je potrebnija!

HRAST: Osim toga, ti imaš skrivene boce s vodom posvuda i sam ih ispijaš, neće ti ništa biti ako su ti jednu popila djeca.

PAUK: Ne može nitko uzimati ono što je moje!

HRAST: Sad si stvarno pretjerao, Pauče!

PAUK: Lopovi, ne želim biti s vama!

MEDO: Pa ti i nisi nikad s nama!

PAUK: Idem. Kradljivci jedni...

(Pauk izlazi.)

HRAST: Zbor! Šumo zbor! Moramo kazniti Pauka. Ne dijeli s nama vodu i ne želi pomoći Grgi. Zaslužio je kaznu!

SVI: Kaznimo ga! Kaznimo! Izbacimo ga iz šume!

HRAST: Tišina! Zaslužio je biti kažnen, što predlažete?

ZEC: Izbacimo ga iz šume!

MEDO: Prestanimo razgovaratati s njim!

JEŽICA: Oduzmimo mu sve skrivene boćice s vodom! Neka i on bude žedan!

(Opet graja, padaju prijedlozi.)

ANĐEO: Molim vas, nemojte ga kažnjavati. Možda on samo ne zna dijeliti, nije kriv što ga to nikad nisu naučili. Prigrlite ga još jače uza se.

SVI: Kaznimo ga! Kaznimo! Izbacimo ga!

ANĐEO: Molim vas, dobre životinje, nemojte ga kažnjavati, ja ču razgovarati s njim, dajte mi priliku, možda se promijeni.

HRAST: Dobro, razmislit ćemo o tvom prijedlogu, sada imam ozbiljnijih briga. Prva: vratiti tebe na nebo. Druga: naći vodu!

MEDO: Zaboravili smo na Grgu.

ZEC: Poslije ćemo odlučiti što ćemo s Paukom.

LEPTIR: Pomognimo Grgi!

CVIJET: Hraste, što ćemo sad?

LEPTIR: Kako ćemo mu pomoći?

ZEC: Da ja otrčim s njim, brz sam? Brz sam!

MEDO: Da ga ja dignem visoko?

LEPTIR: Da nastavim tražiti oblak?

JEŽICA: Možda ja nabudem neki oblak na bodlje?

HRAST: Tišina!

(*Tišina. Opet zavlada tuga. Čuje se povremeni plač Anđela, uzdah poneke životinje. Hrast razmišlja, svi napeto iščekuju rješenje. Vratio se Pauk. Životinje se okreću od njega, ali on to i ne primjeće.)*

HRAST: Neka danas Grga ostane s nama, smislit ću nešto do sutra.

PAUK: Ma da, baš ćeš smisliti... Lopovi!

SVI: Pauče!

PAUK: Ostavite vi mene na miru....

SVI: Grgo, ostani s nama.

CVIJET: Igrat ćemo se.

ZEC: Pokazat ćemo ti šumu.

JEŽICA: Hej, vidi ovo!

(*Veselo se prevrću. Medo poškaklja Malog Anđela, on se malo oraspoloži. Leptir mu se igra oko nosa, on kihne. Svi osim Pauka trude se razvedriti Grgu. Pauk, okupiran sobom, uzima opet svoju bočicu i odlazi u potragu za vodom, rosom, bilo čim.)*

HRAST: Igrajte se s njim, zabavite ga, smislit ćemo nešto.

(*Svi odlaze, vode Andjela sa sobom. Pauk nestaje u potrazi za svojom rosom.*)

(*Hrast i Cvijet ostanu sami, mijenja se svjetlo, spušta se sumrak. Životinje se vraćaju s Andelom. Za njima dolazi mrzovoljni Pauk.*)

ZEC: Evo nas, sve smo mu pokazali. Pokazali!

JEŽICA: Pokazala sam mu gdje su najbolje trule jabuke.

LEPTIR: Učio sam ga letenju!

MEDO: Otkrio sam mu najbolja mjesta za spavanje!

ZEC: Naučio sam ga skakati. Skakati!

ANĐEO: Hvala vam, hvala, krasni ste prijatelji.

(*Radost svih, pa tišina.*)

ANĐEO (*opet se rastuži*): Ali još uvijek ne znam kako ću doći na svoj oblak. (*Zajeca.*)

HRAST: Spušta se noć, a kako je jutro pametnije od večeri, smislit ćemo nešto sutra ujutro. Sad ćemo ti naći sigurno mjesto za spavanje u našoj šumi.

(*Diže se graja.*)

MEDO: Ja ću te povesti u svoj brlog.

JEŽICA: Ja ću ti skupiti lišća.

LEPTIR: Možeš spavati na mom listu.

PAUK: E da, da te ne bih ja ljuljao u mreži... (*Izlazi.*)

CVIJET: Možeš spavati među mojim laticama...

HRAST: Ne, spavat će u mojoj krošnji! Anđeli ne spavaju na zemlji, moraju biti, ako ne na nebnu, a onda barem u njegovoј blizini. Ujutro ćemo smisliti kako ćemo ga vratiti prijateljima.

MEDO: Idemo na spavanje

HRAST: Idite kućama, brlozima, gnijezdima, rupama, ujutro zakazujem šumski sastanak. Anđele, popni se na mene.

(*Svi mu pomažu.*)

SVI: Laku noć. Lijepo spavaj, Sanjaj oblake. I svoje nebeske prijatelje. Laku noć

(Počinje song, pojavljuju se zvijezde pa Mjesec koji pjeva song ŠUMA TONE U SAN.)

MJESEC: Gasi se dan
I zvijezde se pale,
Dolazi san
Životinje zaspale...
Šuma sad sniva
Pod plaštom mraka,
Sve tiho biva
Bez sunčevih zraka.
Visinu orao sanja,
Cvjetovi spavaju tiho,
Šumori tek pjesma granja,
Svijet se u snove zanjih' o...
Umorni sanjaju snove,
U bolje se nadaju sutra
I maštaju svjetove bolje,
Kroz njih će putovat' do jutra...

3.

(Na kraju se pjesma pretapa u jutarnju anđeosku pjesmu, koju Mali Anđeo pjeva na Hrastu.)

(Počinje jutarnje buđenje, gotovo isto kao u prvoj sceni, očito je svako jutro u šumi slično. Prvi ulaze Zec i Medo).

ZEC: Hajde više, Spori, kasnimo. Kasnimo!

MEDO: Opet kasnimo? A gdje kasnimo?

ZEC: Nema veze gdje, ali kasnimo, s tobom uvijek kasnim. Kasnim!

MEDO: A kamo nam se žuri?

HRAST: Tiše, probudit ćete Grgu!

ZEC: Tiše. Hajde, idemo, Spori! Idemo!

ANĐEO: Budan sam. Odavno!

(Skupljaju se svi, pozdravljajući jedni druge. Pauk ulazi ne odzdravljajući nikom, opet nešto traži sam za sebe.)

CVIJET: Hraste, jesи li što smislio?

LEPTIR: Kako čemo pomoći Grgi?

PAUK: Da, baš je smislio...

MEDO: Daj, Pauče, tebi nikad ništa ne valja.

PAUK: Pa kad ne valja, nisam ja kriv!

JEŽICA: Reci, Hraste...

(*Tišina, svi očekuju odgovor.*)

HRAST: Nisam smislio ništa pametno. Osim da čekamo da se naoblači, onda možemo zamoliti našeg prijatelja orla da pokuša Grgu odnijeti na oblake.

PAUK: Eto, jesam rekao!

(*Svi gledaju nebo. Jecaj Malog Anđela.*)

CVIJET: Eh, oblaci...

JEŽICA: Ni traga oblaku!

MEDO: Što čemo?

(*Tišina. Tih jecaj. Ježica mazi Anđela, kao što mazi svoju djecu.*)

LEPTIR: A možda...

(*Svi skoče.*)

JEŽICA: Reci.

ZEC: Možda? Što možda? Kako sad možda, nerviraš me... Možda? Nerviraš me!

CVIJET: Leptiru, leptiriću, reci.

MEDO: Kaži! Slušamo te...

LEPTIR: Ma ne, naš će Hrast nešto smisliti, bolje da ja šutim, ima mudrijih...

PAUK: Da, baš ćeš ti smisliti nešto... Kradljivci...

JEŽICA: Šuti, Pauče! Reci, Leptiru! Samo reci.

CVIJET: Kaži, Leptiriću dragi.

ZEC: Reci, reci, reci...

HRAST: Samo reci, Leptiru, nekoliko životinja uvijek je pametnije od jedne.

MEDO: Čak i kad ta jedna nije životinja, nego stablo!

SVI: Reci! Samo reci! Govori! Kaži, Leptiriću dragi. Kaži! Slušamo!

PAUK: Da, baš...

LEPTIR: Mislio sam... Ma ne...

SVI: Daaaaaj! Kakav sad "ma ne"! Reci! Samo reci! Govori! Kaži, Leptiriću dragi. Kaži. Slušamo te.

LEPTIR: Mislio sam da, možda... Ne...

(*Opet graja životinja.*)

ANĐEO: Reci, Leptiru dragi, molim te, reci, pomogni mi!

(*Tišina.*)

LEPTIR: Mislio sam... (*очекivanje*)... Mislio sam, ako bez krila ne možeš do oblaka, onda ima samo jedno rješenje...

SVI: Koje. Reci. Kakvo rješenje. Rješenje, Leptir ima rješenje!

LEPTIR: Mi ti možemo pomoći napraviti novo krilo! Onda ćeš moći odletjeti!

SVI: Bravo! Tako je! Napravimo Grgi krilo!

PAUK: E da, vi ćete mu napraviti krilo...

ZEC: Ali kako, ali kako?

(*Svi zaštute.*)

HRAST: Leptir je u pravu, moramo Anđelu pomoći da dobije novo krilo. Ja ću dati svoje najnježnije grančice.

HRAST: Orao mu može dati pero.

MEDO: Ja ću dati svoje duge dlake da od njih napravimo konac.

ZEC: Grgo, ja ću dati paperje s vrha mog repića. S repića!

JEŽICA: Sašit ćemo krilo mojim bodljama.

LEPTIR: Posut ću ga čarobnim prahom s mojih krila.

CVIJET: Mi ćemo dati naše najbolje latice.

PAUK: A ja idem tražiti rosu za sebe. To barem neće biti izgubljeno vrijeme...

SVI: Anđeo će opet letjeti! Hura!

ANĐEO: Ali to ne mogu prihvati. Kako ćete vi živjeti ako mi date svoje najnježnije grane i najljepše latice? Vaše perje i bodlje, vaš čarobni prah s krila? Kako ćete živjeti bez toga? Ne možete nekom dati dio sebe!

(Na trenutak euforija se ugasi.)

PAUK: Dobro vam govori. Isto što ja kažem: ne možete nekom dati dio sebe. Date li sebe, ne možete više živjeti.

HRAST: Ma nemoj. A kako ćemo živjeti ako je netko tko nam je drag nesretan?

LEPTIR: Ne možemo biti sretni ako nam je prijatelj nesretan.

PAUK: Nije mi on prijatelj. Ja nemam prijatelja.

CVIJET: Što to govorиш, Pauče. Pa svi smo ti mi prijatelji...

PAUK: Baš... Lopovi...

LEPTIR: Možemo dati dio sebe, naravno da možemo, ako ćemo time pomoći prijatelju.

CVIJET: Snaći ćemo se nekako. Narast će nove latice.

ZEC: Rep mi ionako smeta. Smeta!

MEDO: A ja sam se baš mislio šišati, dlake su mi predugačke.

HRAST: Ionako imam previše grana.

JEŽICA: A ja previše bodlji.

LEPTIR: Prah koji dam za tvoje krilo, obnovit će se brzo...

ANĐEO: Vi ste tako dobri.

PAUK: Ja ne dam ništa. Nemam što dati! I nemam prijatelja! Što mi možete? Kazniti me? Da ne bi...

HRAST: Pauče, trebat ćemo i tvoju pomoć. Pa i ti bi, Grgo, nama pomogao da možeš...

ANĐEO: Ali, ja vama ne mogu pomoći...

HRAST: Nikad ne znaš kad će doći trenutak da nekom pomogneš.

MEDO: A lijepo je pomagati.

PAUK: Da baš... Pomagati drugima krasti vodu...

(Pije iz svoje bočice, svi stanu, gledaju ga, žedni. On se pretvara da ih ne primjećuje.)

CVIJET: Kad nam se već pružila prilika da nekom pomognemo, moramo je iskoristiti!

HRAST: Ovako ćemo. Od mojih ćemo grana napraviti lagani okvir za krilo, povezat ćemo ga dlakama iz krvna Mede i Zeca, koje ćemo sašti Ježičinim bodljama.

(Svi se vesele i plješću.)

HRAST: Preko toga stavit ćemo Orlovo perje, dodat ćemo latice, a pčele će nam dati med kojim ćemo zalijepiti krilo.

(Svi se vesele.)

PAUK: Odlično, onda vam ja nisam potreban, idem ja.

HRAST: Stani, potreban si i ti! A na kraju ćemo krilo posuti čarobnim prahom s Leptirovih krila.

ZEC: I Grga će opet letjeti! Opet. Letjeti...

HRAST: A sad na posao!

PAUK: Idem ja plesti svoju mrežu. I skupljati svoju vodu!

(Pauk odlazi. Šuma se uzvrpolji, leti perje, šije se, skuplja, padaju grančice, leti prah s Leptirova krila, latice lete zrakom. Zec trči kao bez glave, na sve strane. S neba pada nekoliko Orlovih pera.)

(Song.)

DOBRO JE ČINITI DOBRO

HRAST: Hajdemo, šumo...

LEPTIR: Stvorimo skupa...

ZEC: Daj orle pero...

MEDO: Zec dlaku čupa...

JEŽICA: Evo i bodlje...

HRAST: Ja granje dajem...

LEPTIR: Med pčela već tu je...

ZEC: Čupkat ne prestajem...

- SVI:** Požuri! Poteci!
Iščupaj! Ne reci!
Ubodi! Satkaj!
Bolu se ne daj!
Za prijatelja dati
Lako je, shvati!
Jer, dobro je činiti dobro!
- CVIJET:** Latica evo...
- JEŽ:** I pero tu je...
- HRAST:** Granje već pletem...
- LEPTIR:** Prah krilu putuje...
- HRAST:** Potegni!
- CVIJET:** Povuci!
- JEŽ:** Perje to svuci!
- ZEC:** Med, pero i čarobni prah...
- MEDO:** Za Grgu ne poznamo strah.
- SVI:** Požuri! Poteci!
Iščupaj! Ne reci!
Ubodi! Satkaj!
Bolu se ne daj!
Za prijatelja dati,
Lako je, shvati.
Jer, dobro je činiti dobro.

(Do kraja songa od granja je načinjena konstrukcija za krilo)

LEPTIR: Naš će se Grga vratiti na oblake.

ZEC: Dovršimo krilo! Krilo!

HRAST: Stanite! Nešto nam nedostaje, a bez toga Grga neće moći poletjeti.

SVI (zabrinuto): Što nam nedostaje. Kako neće moći letjeti? Što je sad?

HRAST: Nedostaje nam Paukova mreža kojom bismo povezali grane. Samo na nju možemo staviti sve perje, dlake i latice i zatim preko njih Leptirov prah...

CVIJET: Pauče, pridruži nam se.

ZEC: Dođi, radi s nama. Radi!

(Ulazi Pauk.)

PAUK: Zašto vičete?

HRAST: Treba nam tvoja mreža da dovršimo Grgi krilo.

PAUK: A kakvu ja imam korist od toga? S vama sam samo na gubitku, eto, i vodite mi ukrali...

HRAST: Korist? Baš sve u životu mora imati neku korist?

LEPTIR: Pa kako nemaš korist: jedan će anđeo opet letjeti...

PAUK: Baš... Idem ja plesti mrežu i hvatati rosu, od toga barem ima neke koristi.

(Odlazi. Svi zašute.)

ANĐEO: Pauče! Čekaj!

(Pauk zastane, Anđeo dođe do njega.)

ANĐEO: Ne ljutim se na tebe, zaista. Nije lako dati sebe nekom koga i ne poznaješ. Razumijem te. Idi, uhvati rosu, ugasi žeđ, ja ćeš biti dobro. Ne brini se!

(Poljubi ga.)

PAUK: Hej, što si to učinio?

ANĐEO: Što sam učinio? Pa poljubio sam te!

PAUK: Ali pauke se ne ljubi, mene nitko nikad nije poljubio!

ANĐEO: Pa zahvalio sam ti što si ovdje, pokraj nas, kakve veze ima što ne želiš dati nešto svoje za drugog. I ti si dio nas.

PAUK (zbunjen): Da? Ja sam dio vas?

SVI: Naravno da si dio nas.

MEDO: Čak i tako mrzovoljan.

ZEC: Nismo svi isti. Isti!

PAUK: Ali, ja vam nikad ništa nisam dao, kako sad mogu biti dio vas?

ANĐEO: Dao si nam. S nama si i ako ne pomažeš.

HRAST: Ti si dio šume...

PAUK: Ja dio šume?

(*Glasovi potvrde.*)

PAUK: Hm, moram razmisliti o tome.

ANĐEO: Idi sad!

(*Poljubi ga još jednom.*)

PAUK: Hej, opet ti?!

(*Pauk odlazi, pa se vrati, pa opet počne odlaziti, pa se opet vrati.*)

PAUK: Ja sam dio vas?

SVI: Pa naravno da si dio nas!

PAUK: Hm...

(*Okrene se i polako izade. Šuma zašuti.*)

MEDO: I tako smo zamalo izgradili krilo...

ZEC: Bilo bi bolje da smo ga kaznili jer je takav...

(*Andeo zajeca. Tišina. Sve je propalo...*)

MEDO: I? Što ćemo sad?

(*Tišina. Najednom se vraća Pauk.*)

PAUK: Hej, što vam je sad? Pa ako sam ja dio vas, onda vas ne mogu ostaviti. Ako Andeo mene, ovakvog kakav sam voli, kako mu mogu uskratiti pomoć? Reci, Hraste, što moram učiniti.

(*Radost životinja. Neki počinju ljubiti Pauka.*)

PAUK: Hej, hej, što je sad, pa ne morate me baš svi ljubiti. Hej, ne radite to, škaklja me, hej, pustite me na miru, životinje jedne...

(*Životinje se vrte oko njega, škakljaju ga, vesele se s njim, on pokušava zadržati status mrzovoljnog Pauka, ali mu sve lošije ide.*)

HRAST: Mreža, Pauče, mreža nam treba! Ispleti svoju mrežu kojom ćemo spojiti moje granje. Idemo, svi na posao!

SVI: Idemo! Na posao! Raditi, raditi!

(I opet se šuma uzvrpolji, leti perje, Pauk tka, šije se, skuplja, padaju grančice, leti prah s Leptirova krila, latice lete zrakom. Medo i Zeko, uz povremeno jaukanje, čupkaju dlake. Zec bezglavo trči na sve strane.)

(Song DOBRO JE ČINITI DOBRO, s nešto drugačijim tekstom.)

HRAST: Hajdemo, šumo...

LEPTIR: I Pauk je s nama...

CVIJET: Plete nam mrežu...

MEDO: Radost! Galama!

JEŽICA: Evo i bodlje...

PAUK: Ja mrežu dajem...

LEPTIR: Med pčela već tu je...

ZEC: Čupkat ne prestajem!

SVI: Požuri! Poteci!
Iščupaj! Ne reci!
Ubodi! Satkaj!
Bolu se ne daj!
Za prijatelja dati
Lako je, shvati!
Jer, dobro je činiti dobro.

CVIJET: Latica evo...

HRAST: I pero tu je...

PAUK: Pletonem. Tkam. Vezem...

LEPTIR: Prah krilu putuje...

HRAST: Potegni.

CVIJET: Povuci!

HRAST: Perje to svuci!

ZEC: Med, pero i čarobni prah...

MEDO: Za Grgu ne poznamo strah.

SVI: Požuri! Poteci!
Iščupaj! Ne reci!
Ubodi! Satkaj!
Bolu se ne daj!
Za prijatelja dati
Lako je, shvati!
Jer, dobro je činiti dobro.

(*Andeo se nestrpljivo vrti oko njih, životinje pomažu jedna drugoj.*)

HRAST: E sad, da vidimo što smo napravili.

(*Pokazuje se krilo prekrasnih boja, satkano od granja, paukove mreže, perja, dlaka i latica. Svi su zadivljeni.*)

ANĐEO: O, kako je lijepo...

PAUK: Zaista. Tako je lijepo.

(*Vidi se da svakoj životinji ponešto nedostaje, malo dlake ili perja, cvijeće ima manje latica.*)

HRAST: A sad, preostalo je samo još jedno: čarobni prah s Leptirovih krila.

(*Leptir poleti i po krilu stresa prah sa svojih krila. Onda padne na tlo.*)

ANĐEO: Što ti je?

LEPTIR: Ma ništa, dao sam ti čaroban prah, sad neko vrijeme ja neću moći letjeti.

ANĐEO: Ali ne smiješ to učiniti!

LEPTIR: Mogu, Grgo, ja danas neću letjeti, ali ćeš ti odletjeti i za mene. A do sutra ću opet biti dobro, moja će krila opet biti posuta čarobnim prahom.

(*Andeo vidi da i druge životinje nisu dobro, da svakoj ponešto nedostaje, dlaka, perje, latice, grane i da su umorne.*)

ANĐEO: Zeko, što je tebi?

ZEC: Ma ništa, što bi mi bilo, malo mi se smrznuo repić, ništa strašno. Ništa!

ANĐEO: Ali to je zato što si mi dao nježne dlačice s njega.

ZEC: Ma daj...

ANĐEO: Medo, gdje su ti dlake?

MEDO: U tvom su krilu. Ma ne'š ti dlaka, ionako sam bio sav zarastao. Vidi koliko ljepeš izgledaju na tvom krilu.

ANĐEO: I Hrast je izgubio najljepše grane. Ti si, Cvijete, dao svoje najljepše latice, a ti si, Ježice, ostala bez najoštrijih bodlji. Pauk je jedva živ od tolikog rada. A Orao koji je dao perje, sad vjerojatno izgleda kao očerupana kokoš.

HRAST: Ne brini Anđele, dali smo najbolji dio sebe, ali znamo zašto.

PAUK: Da, znamo zašto!

ANĐEO: Zato je moje novo krilo tako lijepo.

SVI: Stavi ga. Iskušaj ga. Da te vidimo!

(*Stavljuju Anđelu krilo živih boja.*)

MEDO: Hajde!

ZEC: Poleti! Poleti!

HRAST: Pokušaj letjeti!

JEŽICA: Hajde!

PAUK: Hajde, Anđele!

ZEC: Pokušaj!

LEPTIR: Leti visoko!

CVIJET: Možeš ti to.

ANĐEO: Strah me je, što ako opet ne uspijem?

HRAST: Kako možeš ne uspijeti?

MEDO: Dali smo ti najbolji dio sebe, sad si jak kao svi mi zajedno.

PAUK: Možeš, Grgo!

(*Pauk trapavo ljubi Anđela.*)

MEDO: Hej, pogledajte, Pauk ga je poljubio!

PAUK: Pa što, ako on može poljubiti mene, mogu i ja njega!

ZEC: Poleti! Poleti!

SVI: Poleti!

(Andeo bojažljivo zamahne krilima, a onda polako uzleti i počne letjeti. Iskušava svoje novo krilo i polako se navikava na njega. Počne činiti vratolomije među životinjama, veseli se, zadirkuje ih u letu, škaklja ih, dodiruje, igra se. Životinje prihvataju igru, skaču, lete, vesele se.)

(Song.)

ŠUMA DANAS IMA KRILA

Šuma danas ima krila,
Šuma leti, šuma slavi,
Novo krilo, kao svila,
Naš je Grga opet pravi.
Svi u šumi slave, viču,
Grgo leti, on se smije,
Rokću, kriješte, glasno kliču
Nitko više tužan nije.
Dati sebe prijatelju,
Za osjećaj ne znam bolji,
Svi imamo istu želju
Pomoć' onom u nevolji.
Šuma danas ima krila,
Šuma leti, šuma slavi,
Novo krilo, kao svila,
Andeo je opet pravi.

ANDEO: Hej, ovo je prekrasno, nikad nisam tako lijepo letio, mogu sve što poželim.
Vidi ovo! A ovo! Gledaj. Pazi. Jooooj.

(Udara u Ježicu, ubode se, svi se smiju.)

ANDEO: Prijatelji, spasili ste me, mogu se vratiti među oblake.

ZEC: Pošalji i nama neki oblak ako budeš mogao. Pošalji!

HRAST: Idi sad, vrati se svojim prijateljima.

ANDEO: Znate, sad ste i vi moji prijatelji. Mogao bih ovdje i ostati.

HRAST: A ne, sad kad si dobio krilo, vrati se tamo gdje pripadaš. A nas ćeš posjećivati kad god poželiš.

SVI: Idi, vrati se kući. Leti svojima! Pridruži se prijateljima! I pozdravi ih...

ZEC: Ako još nekom zatreba krilo, samo ga pošalji ovamo! Ovamo!

ANĐEO: Idem! Hvala vam, prijatelji. Zbogom!

(Dok Andeo leti iznad i oko njih ide song.)

(Song.)

VRATILI SMO ANĐELA NA NEBO

Vratili smo Andela na nebo,
Orao mu posudio krila,
Vratili smo Andela na nebo,
Šuma dom mu nikad nije bila.
Vratili smo Andela na nebo,
Na oblaku nekom Grga sanja,
Vratili smo Andela na nebo,
Šuma mu je od pamučnog granja.
Vratili smo Andela na nebo,
Došao je opet među svoje,
Vratili smo Andela na nebo,
Oblake i zvijezde skupa broje.

(Andeo konačno odleti i nestane u visini. Životinje veselo mašu za njim, raduju se, a onda nastupi tišina. Tužni su.)

MEDO (uzdahne): Hej, nedostaje mi Grga.

ZEC: I meni. I meni!

CVIJET: Hvala ti, Pauče.

PAUK: Ma daj, samo sam bio dio vas...

HRAST: Otišao je Grga na nebo.

CVIJET: Prijateljima...

JEŽICA: Bio nam je dobro društvo, dragi Mali Andeo.

PAUK: Možda nas se sjeti pa se jednom vrati.

ZEC: Tko bi se sjetio nekakve šume kad živiš na oblaku. Oblaku!

LEPTIR: Sjetit će se on nas...

HRAST: Eto, Grga se vratio kući, a mi se vratimo našim problemima.

CVIJET: Žeđi.

JEŽICA: Past će kiša, mora pasti.

MEDO: Uvijek padne...

JEŽIĆI: Žedni smo, mama...

PAUK: Čekajte, imam još nekoliko skrivenih boca s vodom, donijet ću ih.

(Brzo izlazi.)

ZEC: Da nastavimo potragu za oblacima? Potragu?

LEPTIR: Tražio bih ih, ali ne mogu daleko letjeti, dao sam prah za Grgino krilo... Sad neko vrijeme i ne mogu letjeti.

ZEC: Umoran sam.

JEŽICA: I ja sam ostala bez najboljih bodlji, kako ću sad nabadati trule jabuke. Ali, kakve to veze ima kad smo nekom pomogli.

ZEC: I nije nam žao. Nije nam žao!

SVI: Nije. Nije!

LEPTIR: Baš je lijepo pomoći nekom. Nisam to dosad znao...

MEDO: Razveselili smo tužnog Anđela, vratili ga prijateljima.

HRAST: To je lijepo.

CVIJET: Učinili smo dobro djelo.

MEDO: A sad ćemo čekati kišu...

LEPTIR: Kao i svakoga dana...

(Vraća se Pauk, donosi nekoliko bočica, životinje ih dijele međusobno, piju.)

HRAST: Dajte prvo malim ježićima.

LEPTIR: Hvala ti, Pauče.

PAUK: Ma pustite, ja sam dio vas... ne zahvalujte. Baš sam bio sebičan. Oprostite...

ZEC: Dobro je, nikad nije kasno učiniti nešto dobro.

PAUK: Baš mi je lijepo s vama.

MEDO: Sad kad si dio nas, i nama je lijepo s tobom!

LEPTIR: Umoran sam...

(*Medo glasno zijeva.*)

ZEC: Kako sam umoran.

CVIJET: Bio je ovo dug dan...

LEPTIR: Uf, boli me svako zrno praha na krilima...

ZEC: Joooj, spao sam s nogu... Nogu!

MEDO: Pa kad si cijelo vrijeme trčao...

ZEC: Daj, Spori...

JEŽICA: Dosta, ne svađajte se, vrijeme je za spavanje.

(*Medo je već zaspao pod Hrastom.*)

ZEC (budi ga): Hej, Spori, ustaj, zakasniti ćemo, idemo... Zakasniti!

MEDO: Molim, gdje?

ZEC: Zakasniti ćemo... Na spavanje... Spavanje!

MEDO (odlazeći): Ja sam već spavao...

(*Svi se pozdravljaju.*)

HRAST: Šumo, na spavanje!

SVI: Laku noć. Laku noć...

4.

(Opet zvjezdana noć i Mjesec koji pjeva song.)

(*Song.*)

ŠUMA TONE U SAN

Gasi se dan

I zvijezde se pale,

Dolazi san,

Životinje zaspale.

Šuma sad sniva

Pod pokrovom mraka,

Sve tiho biva
Bez sunčevih zraka.
Visinu orao sanja,
Cvjetovi spavaju tiho,
Šumori tek pjesma granja
Svijet se u snove zanjih'o.
Umorni sanjaju snove,
U bolje se nadaju sutra
I maštaju svjetove bolje,
Kroz njih će putovat' do jutra.

(*Još jedno jutro, šuma se budi. Zvukovi: ptice, zvijeri, životinje. Glazba. Mama Ježica s djecom ježićima prođe preko pozornice. Ulazi Leptir, otvara se Cvijet. Zec uleti na scenu, prođe preko nje, pa se vrati natrag po svog prijatelja Medu Sporog, koji polako korača iza njega. Vidi se da svakoj životinji i dalje ponešto nedostaje, ne lete i ne hodaju kao obično.)*

ZEC: Hajde više, Spori, kasnimo. Kasnimo!

MEDO: Opet on! Dobro, jednom ćemo zakasniti...

ZEC: S tobom uvijek kasnim. Kasnim!

PAUK: Dobro jutro, prijatelji. Dobro jutro, moja šumo!

HRAST: Dobro jutro, prijatelji!

(*Skupljaju se svi, pozdravljujući jedni druge.*)

SVI: Dobro jutro!

(*Doleti uzbudjeni Leptir.*)

LEPTIR: Oblaci, prijatelji, oblaci se skupljaju sa svih strana!!!

(*Svi gledaju u nebo, uzvici iznenađenja.*)

SVI: Oblaci. Dolazi kiša. Kiša će...

(*I onda, najednom, začuje se zvuk kiše, prvo kap po kap, tiho, a onda sve jače, radost životinja. Šljapkaju po lokvicama, prskaju se vodom..*)

SVI: Pada. Kiša. Voda. Pijmo! Pijmo! Kiša!

(Song.)

RADOST KIŠE

Kiša! Kiša! S neba rosi.
Pije šuma, zemlja pije,
Grga s neba život nosi,
Voda šumu nek' umije.
Veseli se Medo, Zeko,
I Jež voli radost kiše,
Opet potok je potek'o
Šuma pije, šuma diše.
Zaplivajmo, zapjevajmo.
Zaronimo, poletimo.
Hajde, šumo, skupa haj'mo,
Radost kiše zagrlimo.
Pauk, Pčela, i Hrast stari
Vesele se i pjevaju,
Nitko zabavu ne kvari.
Došla suša svome kraju,
Zeleni se šuma opet,
Med se pravi, cvijeće raste,
Orao sa neba propet
Klikće: voda, stari Hraste,
Zaplivajmo, zapjevajmo,
Zaronimo, poletimo.
Hajde, šumo, skupa haj'mo,
Radost kiše zagrlimo.

(Kroz kišu doleti Grga, sa svojim novim lijepim krilom. Životinje ga uzbudjeno pozdravljuju.)

ZEC: Evo Grge.

MEDO: Anđele, prijatelju, pada nam kiša. Vidi!

PAUK: Grgo, Grgo, dođi da te poljubim!

HRAST: Mislim da nam ovom kišom naš novi mali prijatelj zahvaljuje.

ANĐEO: Doletio sam do oblaka i našao opet svoje prijatelje. A kad sam im ispričao kako ste mi pomogli, oblaci su odlučili pomoći vama. Obećali su vam donijeti kišu! I evo je....

SVI: Hvala ti, Grgo!

HRAST: Vidiš, Grgo, svatko može pomoći drugom. A rekao si da nam ne možeš pomoći.

MEDO: A ipak si nam pomogao: darovao si nam kišu.

ANĐEO: Ali, i da vi meni niste mogli pomoći, ja bih vama opet pomogao kišom, ili bilo čim što bi vas učinilo sretnima.

HRAST: Mi tebi i nismo pomagali da bismo dobili nešto zauzvrat..

PAUK: Nego da ti pomognemo da opet budeš sretan.

HRAST: A sad si pomogao i ti nama.

JEŽICA: I moraš nam opet doći.

ZEC: Znamo da ti je lijepo na oblacima, ali dođi katkad i u šumu.

PAUK: Dođi, možeš me i ljubiti!

CVIJET: Možeš dovesti i prijatelje, male anđele, ima mjesta za sve.

ANĐEO: Doći će!

(Song.)

DOBRO JE ČINITI DOBRO

HRAST: Hajdemo, šumo...

LEPTIR: Stvorimo skupa...

ZEC: Daj orle pero...

MEDO: Zec dlaku čupa...

SVI: Požuri! Poteci!
Iščupaj! Ne reci!
Ubodi! Satkaj!
Bolu se ne daj!
Za prijatelja dati
Lako je, shvatit!
Jer, dobro je činiti dobro.

LEPTIR: Potege!

CVIJET: Povuci!

- HRAST:** Perje to svuci!
- ZEC:** Med, pero i čarobni prah...
- MEDO:** Za Grgu ne poznamo strah.
- SVI:**
- Požuri! Poteci!
Iščupaj! Ne reci!
Ubodi! Satkaj!
Bolu se ne daj!
Za prijatelja dati
Lako je, shvati!
Jer, dobro je činiti dobro.

(Dok traje završna pjesma, Pauk se ljubi sa svima odreda. Čuju se glasovi radosnih životinja. Najglasniji je Zec, koji viče: «Požuri, požuri, zakasnitićemo...»)

KRAJ

